

Κ2.24

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Πέρα απ' τόν όρίζοντα:

ΝΙΝΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Πέραν τ' αδικήσαμε τή Νίνα Κυριάκου (περισσότερο γνωστή με τό φιλολογικό ψευδώνυμο Αυγή Ροδίνη) κρίνοντας τήν ποιητική της εργασία από τό βιβλίο που μάς έστειλε.

Μέσα στις 34 πυκνοτυπωμένες σελίδες του λές και δρόκου τή θέση τους, όλα όσα έγραψε κατά καιρούς ή ποιήτρια, από τό πρωτόλειο, που άπλώς σημαδεύουν τά πρώτα παρθενικά οικιστήματά της με τό κατασταλαγμένα μιάς σκέψης, που φέρνει τό φαρτίο της πείρας.

Δέν διάλεξε ή ποιήτρια, δέν έκανε έπιλογή τών έργων της κι' έτσι μάς έδωσε μιά συλλογή, όπου οι έπαναλήψεις, ή πεζότητα πύγαν σε πολλά σημεία τόν σφιγτοδεμένο ποιητικό λόγο.

Αότη τήν άκαταστασία τή συναντούμε δυστυχώς σε πολλές ποιητικές συλλογές Κυπρίων και τούτο γιατί ή εκδοτική εργασία στην Κύπρο δέν είναι ούτε καν υπούληθη, Αλλά όμως είναι ένα άλλο πολύ μεγάλο θέμα.

Πως όλα τή άκρίβια και ή έλλειψη τών όρίζοντα είναι άποφύση μιάς κοινότητας βιβλιογραφής ανάγλυφης, φωνητικών εικόνων που σε στιγμές υποβάλλουν και δημιουργού άτμόσφαιρα.

Υπάρχουν όχι λίγα ποιήματα, όπου τό ξεκίνημα είναι διακάτο, τά περάσματα από τήν μιά είκόνα στην άλλη όμως ψυχολογημένα, οι λέξεις σωστά τοποθετημένες.

Λίγα όμως ποιήματα ολοκληρώνονται όπως τό «τάρα» που

στάσαμε. «Και τώρα που στάσαμε στο (τέρμα) νυσταλούμε τήν κόκκινη παπασούλα στην άκρη τού γκρεμού και τή δειλή περικοκλαδα πλεγμα (γυμνή τρυφερά) σ' ένα δελοντό φύλλο φοινικιάς.»

«Η τό «Κύπρος», «ή σπασμένη πολιτεία κοιμάται ακόμα στον ύπνο. Μά ή κνίσια της θυσίας τρυπά (τήν ελασθητή δσφρηση) Οι Άγιοι ζούν και προδίδουν. Μά πάνω από τά πεσμένα μάρμαρα

τους ναούς και τά κάστρα μεσ' σε γαλάζιο πέγγο τήν κάθε αύγή, άφρονωνείται (ή Κύπρος)

Τά περισσότερα από τά 33 ποιήματα παραμένουν άτέλειωτα, άπλώς καλές προθέσεις ή γυμνάσματα.

Τά μετρία τών χειρών της, που κίβουμεϊναν άβείανη και τόν πηγαδιών, που άπόμειναν θέρη τδ συναντούμε στην κάθε σελίδα της (και βιβλίου) να επαναλαμβάνεται με ελάχιστες εναλλαγές. Έτσι, που σου μένει ή εντύπωση πως ή ποιήτρια μαζί με τό τέλειωμένο ποίημα μάς προσφέρει και κάμποσα άλλα, που ύπηρεσι τό προσχέδιο, του.

Γι' αυτό τόπαμε από τήν αρχή τό «έκασ' απ' τόν όρίζοντα» πολύ πιθανώς ν' αδικήσει τήν Νίνα Κυριάκου. Τό βιβλίο είναι μιά υπέροχη φωνή και σαν τέτοιο κρίνεται.

1965 Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ

τον
φει
ταί
έλλ
θελ
'Ιστ
πρί
Και
τό
νουν
γιά
'Ο
γραφ
κό
λαού,
κή
μάζε
ήταν
«'Ο, τ
από
είχε
θεατ
τό πα
ποιος
διάλε
γμμα
που
σότερ
ού.»